

Zahradní nábytek: modernistický design a nové materiály

Author: SF / Petr Bým | Published: 15.09.2008

„V posledních třech čtyřech letech se hodně změnilo - stále více lidí už se nespokojuje s levným plastovým nábytkem a hledají jiné, kvalitnější možnosti,“ říká Ondřej Varga ze společnosti LIFEsport, která u nás prodává zahradní nábytek renomovaného německého výrobce, společnosti Kettler. Jaké jsou příčiny nárůstu poptávky po kvalitním, ale ovšem také v porovnání s běžně prodávaným sortimentem řádově dražším, zahradním nábytku? „Hodně se staví rodinné domy a u nich jsou takřka vždy projektovány obytné zahrady. Lidé také mají více finančních prostředků a jsou jako zákazníci zkušenější. Plastovým židlím a stolkům za pár set korun už odzvonilo. Lidé hledají cestu do specializovaných obchodů, kde najdou skutečně kvalitní zboží,“ tvrdí O. Varga.

Pestrý trh

LIFEsport má showroom v někdejší barokním hospodářském komplexu na hlavním náměstí přípražské obce Hostivice. „Musíme hodně investovat do vzorků, prodej podle katalogů u tohoto sortimentu víceméně není možný,“ konstatuje O. Varga. Prodejna, kde se nabízí nábytek značky Kettler a dalších tří subznaček této společnosti, toho nabízí hodně a hlavně v mnoha verzích. Snahou výrobců je totiž maximálně vyjít vstříc individuálním požadavkům každého zákazníka, jak zní nejaktuálnější požadavek moderního marketingu. „Samozřejmě nejsme na trhu sami. Jsou tu další velcí výrobci a vedle nich pak desítky malých. Ti se obvykle specializují na nějaký úzce profilovaný typ sortimentu. V oblasti designu se u nich také častěji setkáváme s

kopírováním úspěšných návrhů od velkých výrobců. Evropské společnosti přitom stále více zápolí s čínskou konkurencí,“ popisuje Ondřej Varga poměry v „zahradním“ segmentu trhu s nábytkem. Nabídka je tak vzhledem k okolnostem skutečně široká, a to i z hlediska cen. „Samozřejmě, že stále mnoho lidí dává přednost levné produkci. Je ale otázkou, zdali je to volba skutečně ekonomická. U zahradního nábytku je mimo jiné velmi podstatná otázka záruk a servisu - na zahradě je nábytek vystavován extrémně vysoké zátěži, jeho životní cyklus je také proto výrazně kratší,“ vysvětluje Varga. Podle něj lze počítat s tím, že „stoprocentně“, tedy i při zachování nikoli pouze funkčnosti, ale i vzhledu, může zahradní křeslo či stůl sloužit maximálně průměrně 5 - 10 let (životnost nábytku tímto však nekončí a při dobrém zacházení je možno kvalitní nábytek používat i delší dobu). Kvalita zahradního nábytku se proto odvíjí především od stability, resp. odolnosti materiálů a kvality konstrukcí. V poslední době se pak stále více kvalita ztotožňuje také s minimálními nároky na údržbu.

Natura versus futura

„Při projektování zahrad k rodinným domům už delší dobu převládá návrat k přirozenému stavu věcí. Architekti se proto hodně inspiroují ve volné přírodě, takže třeba vzorně strážný anglický trávník se dnes nahrazuje přirozeným lučním porostem,“ říká zahradní architekt Tomáš Sklenář ze společnosti MS architekti. Francouzské zahradní baroko je už dávno zapomenuto, zvítězilo pojetí anglické, které je - stavařskou terminologií - založeno na užívání původních přírodních prvků. S tím by pak ovšem nějakým způsobem měly korespondovat designéřské preference v oblasti zahradního nábytku. Populární by tedy logicky měly být zejména přírodní materiály, například dřevo či ratan. Stejně tak by designéři měli využívat hlavně křivky (přímka se v přírodě vyskytuje vzácně a podle některých architektů je „proti přírodě i Bohu“) a širokou paletu přírodních barev. Nicméně tomu tak není.

„Ratan se dnes ve výrobě luxusnějšího zahradního nábytku vůbec nepoužívá. Je to materiál velmi nestálý a pro tyto účely nevhodný,“ tvrdí Ondřej Varga. Pravdou ovšem je, že struktura a někdy i barva výpletů židlí a křesel - jakkoli jsou ze syntetických materiálů - ratan nebo jiné přírodní materiály alespoň připomínají.

S dřevem je to složitější. V sortimentu výrobců zahradního nábytku má dřevo své stálé a „jisté“ místo, pro

konstruktéry ovšem i to nejkvalitnější dřevo představuje z hlediska stálosti technologický problém. Podstatná je z tohoto úhlu pohledu zralost dřeva a rovněž jeho chemické složení. Současným vysokým nárokům na kvalitu tak vyhovuje pouze teak starý 140 - 150 let, vedle toho pak už jen akát. „U něj se ovšem musí poměrně komplikovanými technologickými postupy odstraňovat kyseliny tříslové, které jsou velmi agresivní a měly by špatný vliv na kvalitu povrchu materiálu,“ vysvětluje O. Varga.

Zahradní metalíza

Dnes se předpokládá se, že nábytek bude na zahradě vystaven klimatickými vlivům celoročně. Stabilita použitých materiálů je tedy pro designéry a výrobce zásadní prioritou a tak v souboji dřevo-kov celkem pochopitelně vyhrává ten druhý. Konkrétně ocel a hliník se sofistikovanou povrchovou úpravou, která zaručuje odolnost vůči slunečnímu záření, dešti apod. a zároveň poskytuje vysoký uživatelský komfort - především z hlediska styku materiálu s lidskou pokožkou. (Vyspělé technologie dokáží i leccos dalšího, například kvalitní polstrování a podušky jsou díky teflonovým vláknům vodoodpudivé a inertní vůči běžnému znečištění.)

Podobně „antinaturistický“ je i design zahradního nábytku vyšší kategorie. Tvarům spíše než křivky vévodí přímky a pravé úhly. „Ještě nedávno se v nabídce objevovaly kusy s kovanými konstrukcemi, které tak trochu měly styl retro. V posledních letech je ale znatelný posun k jednoduchému, spíše modernímu nebo dokonce technicistnímu designu,“ vysvětluje O. Varga. Modernímu střihu designu podle něj odpovídá i spektrum nejžádanějších barev, jimiž je především černá, šed' grafitová nebo kovová, vedle toho pak i žlutohnědá, tzv. šampaňská metalíza.

Sofistikovaný zákazník

Současná nabídka je samozřejmě širší jak z hlediska materiálů, tak barev, ale trend je jednoznačný - nejpoptávanější je kovový nábytek střídě elegantních tvarů. „Poměrně velká část zákazníků ale nedá dopustit na dřevěný nábytek. Stává se ovšem, že leckdo přijde nakoupit tento nábytek, ale když ho seznámíme s nároky na údržbu, nakonec dá přednost kovu,“ popisuje chování tuzemského zákazníka Varga a dodává: „Češi mají vkus, jen zřídka sahají po kýči, který se u nás sem tam také vyskytuje, hlavně v oblasti vzorů textilií. Myslím, že nákupy zahradního nábytku zatím s architekty příliš nekonzultují, nicméně velmi pečlivě uvažují o harmonii zahrady a domu. Vidět je to hlavně na výběru barev podušek či polstrování, u nichž se usiluje o soulad s fasádou domu či barvou terasy nebo paluby,“ říká Varga. Tady je také vysvětlení onoho zdánlivě podivného rozporu mezi charakterem zahrad a zahradního nábytku. Ten totiž obvykle není umístěn v její zelené části, ale spíše u bazénů nebo na terasách s keramickou či dřevěnou podlahou.

Expanzivní trh

Na tuzemském trhu zahradního nábytku se podle odhadu otočí ročně několik set milionů korun. Celkově ale v porovnání s vyspělou Evropou zatím utrácíme za nábytek poměrně málo. Na zhruba 700

eur, která na jeho nákup ročně vydá průměrná německá domácnost, připadá český výdaj přibližně 200 eur (celkem u nás obrat obchodu s nábytkem dosahuje přibližně 55 miliard korun ročně). Podle statistických údajů ale tato částka poměrně dynamicky roste. A podíl, který na ní bude mít právě nábytek pro volný čas, nepochybně poroste také. Už proto, že co do svého účelu se české zahrady se zjevně pohybují po trajektorii hospodářská - okrasná - obytná. „Český zákazník je stále poměrně hodně cenově orientován. V posledních letech ale registrujeme zvýšený nárůst nákupů dražšího nábytku. Tím se přibližujeme západnímu trhu,“ tvrdí Tomáš Lukeš z Asociace českých nábytkářů.

Tématu interiérového designu v developmentu se bude věnovat diskusní snídaneč časopisu Stavební fórum, která se uskuteční 18.9. od 8,30 do 10,00 hod. v novém hotelu Iris (Multifunkční hala Slavia Eden). Více informací o programu a on-line přihlašovací formulář naleznete na [webu diskusí](#).

15.09.2008 16:37, SF / Petr Bým

Stavební
fórum